

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 413

van **AN MOERENHOUT**

datum: 31 mei 2023

aan **MATTHIAS DIEPENDAELE**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

Woonmaatschappijen - Toewijzingsbeleid

Bij de vorming van woonmaatschappijen komt er ook een belangrijke shift in het toewijzingsbeleid. Doordat gemeenten in het bestuursorgaan van de woonmaatschappij de meerderheid van de stemmen hebben, krijgen ze meer vrijheid dan voorheen in het uitstippelen van het toewijzingsbeleid. De gemeenten zetelen ook in de toewijzingsraad, een cruciaal orgaan bij de toewijzing van sociale woningen. Daarnaast kunnen gemeenten nog doelgroepen aanwijzen.

Deze beleidsvrijheid biedt mogelijkheden, maar houdt ook risico's in.

Hoe zorgt de minister ervoor dat bepaalde doelgroepen niet systematisch naar achter zullen worden geschoven? Hoe zorgt hij ervoor dat discussies tussen stad en randgemeenten in verband met welke doelgroepen voorrang krijgen, er toch toe leiden dat elke doelgroep voldoende kansen krijgt op toewijzing van een sociale woning?

**Vlaams
Parlement**

ANTWOORD

op vraag nr. 413 van 31 mei 2023

van **AN MOERENHOUT**

Het nieuwe toewijzingsmodel kent een belangrijke rol toe aan diverse lokale actoren, in het bijzonder aan de woonmaatschappij en de lokale besturen. Samen met de relevante huisvestings- en welzijnsactoren vormen zij de spil van de nieuw te vormen toewijzingsraden. Het is in de schoot van deze toewijzingsraden dat een toewijzingsbeleid op maat van de regionale en lokale noden en behoeften kan worden uitgewerkt. Het nieuwe toewijzingsbeleid is gestoeld op dialoog, overleg en een streven naar consensus. Gezamenlijk zal men afspraken kunnen maken over de invulling van een strengere woonbinding, de manier waarop men het verplicht in te vullen contingent versnelde toewijzingen zal invullen en eventuele bijkomende voorrangsbepalingen voor specifieke doelgroepen. Het is juist dat de gemeenten in deze besluitvormingsprocedure een cruciale rol spelen, niet alleen omdat ze deel uitmaken van de toewijzingsraad, maar ook vanwege hun deelname aan het bestuursorgaan van de woonmaatschappij. De lokale besturen zijn dan ook de regisseur van het lokaal woonbeleid.

Dat betekent echter niet dat de gemeenten de uitwerking van het lokale toewijzingsbeleid volledig naar zich toe kunnen trekken. Het algemene regelgevende kader is zo opgebouwd dat bepaalde beslissingen in consensus moeten worden genomen, over andere moet overleg worden gevoerd en nog andere beslissingen kunnen de gemeenten alleen nemen. Zo zal het toewijzingskader rond versnelde toewijzingen met alle actoren van de toewijzingsraad moeten worden uitgewerkt. Deze toewijzingspijler is ook reeds gedetailleerd uitgewerkt in de regelgeving, net om te kunnen garanderen dat deze toewijzingen voorzien zijn voor de meest kwetsbare doelgroepen en dat de beslissingen daaromtrent in overleg worden genomen. De gemaakte afspraken binnen deze toewijzingspijler zullen ook worden opgenomen in het intern huurreglement van de verhuurders. De toezichthouder kan optreden wanneer het intern huurreglement beslissingen bevat die niet reglementair zijn.

Meer vrijheid hebben de gemeenten wanneer het gaat over de invulling van een eventuele strengere woonbindingsbepaling of de voorrangsbepalingen voor specifieke doelgroepen. Ook hier zal de toewijzingsraad, met al zijn actoren, het initiatief nemen en een ontwerp van toewijzingsreglement opmaken, maar de gemeenten kunnen voor de toewijzingen op hun grondgebied nog elementen toevoegen of aanpassen in het toewijzingsreglement. De regelgeving voorziet een ruim kader waarbinnen de actoren, met inbegrip van de gemeenten, hun eigen accenten kunnen leggen, maar in voorkomend geval zal een toewijzingsreglement moeten worden voorgelegd aan mijn administratie zodat het vernietigingstoezicht erop kan worden uitgeoefend.